

гато срещнете на пътя си нѣкой голѣмъ камѣкъ, прѣхвърлете го настрана. Проявете своя гнѣвъ като единъ волевъ актъ.

Слѣдователно, когато гнѣвътъ дойде у васъ, приемете го, не се стремете да го спрете. Или пъкъ идете на Витоша и тамъ се заемете да прѣмѣствате камѣни отъ едно мѣсто на друго. Втори пъкъ като се разгнѣвите, идете при нѣкое голѣмо дърво и се опитайте, можете ли да го извадите отъ земята. Не казвамъ да хванете нѣкои малки клончета защото тѣ изхавяватъ енергията ви т. е. тия сили, които природата е вложила въ васъ. Значи, гнѣвътъ може да се използва въ много отношения. Разгнѣвите ли се, направете нѣкое добро, не обикновено добро, а такова, каквото никой не може да направи. Разбира се, тази енергия за самосъхранително чувство за сега ни е нужна. Личнитѣ чувства у човѣка трѣбва да се впрегнатъ на работа. Съврѣменната, бѣлата раса е подпушила у хората енергията около ушитѣ имъ. Тамъ е всичкото зло, че намѣсто да я тури на работа въ моралния свѣтъ, тя сега ще отваря войни, да се биятъ едни съ други, та по такъвъ начинъ да си създадатъ условия за правене добро. Запримѣръ, англичанитѣ като хванатъ 10,000 души българи, ранени и болни, ще ги лѣкуватъ, за да образуватъ извѣстна